

Sygn. akt III RC 203/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 4 kwietnia 2018 roku

Sąd Rejonowy w Olkuszu III Wydział Rodzinny i Nieletnich

w składzie następującym:

Przewodniczący SSR Agnieszka Proć

Protokolant sekretarka Agnieszka Poseł

po rozpoznaniu w dniu 21 marca 2018 roku w Olkuszu

na rozprawie

sprawy z powództwa małoletniej H. L. (1) reprezentowanej przez przedstawiciela ustawowego matkę J. F.

przeciwko S. L.

o alimenty

I. zasądza od pozwanego S. L., PESEL (...) na rzecz małoletniej powódki H. L. (1), PESEL (...) alimenty w kwocie po 700,00 złotych (siedemset złotych) miesięcznie płatne do rąk jej matki J. F., PESEL (...) do 10-go każdego następującego po sobie z góry miesiąca z ustawowymi odsetkami w razie opóźnienia w płatności którejkolwiek z rat, poczynając od dnia 28 sierpnia 2017 roku;

II. w pozostałej części powództwo oddala;

III. wyrokowi w pkt. I nadaje rygor natychmiastowej wykonalności;

IV. nakazuje pobrać od pozwanego S. L. na rzecz Skarbu Państwa – Sąd Rejonowy w Olkuszu kwotę 420,00 złotych (czteryście dwadzieścia złotych) tytułem opłaty stosunkowej od uiszczenia której strona powodowa była zwolniona z mocy ustawy oraz kwotę 6,00 złotych (sześć złotych) za odpis wyroku z klauzulą wykonalności;

V. zasądza od pozwanego S. L. na rzecz małoletniej powódki H. L. (1) kwotę 2520,00 złotych (dwa tysiące pięćset dwadzieścia złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt III RC 203/17

UZASADNIENIE

wyroku wydanego dnia 4 kwietnia 2018r.

Pełnomocnik reprezentujący małoletnią powódkę H. L. (1) zastępowaną przez przedstawiciela ustawowego – matkę J. F. w pozwie złożonym dnia 28 sierpnia 2017r. wniósł o zasądzenie od pozwanego S. L. na rzecz małoletniej powódki alimentów w kwocie po 1000 złotych miesięcznie płatnych do rąk matki do dnia 10-tego każdego następującego po sobie miesiąca z góry z ustawowymi odsetkami w razie braku płatności którejkolwiek z rat, od dnia wniesienia pozwu.

W uzasadnieniu pozwu wskazano, że na miesięczne koszty utrzymania dziecka składają się: przedszkole około 100 zł, zakup gazetki z zabawką 40 zł, wizyta w McDonald's 20-30 zł, kino, basen – 50 zł, wyżywienie 300-350 zł, środki higieniczne i środki czystości 50-80 zł, zabawki 100 zł, kołdra, poduszki, ręczniki i pościel – 20 zł (rocznie 240 zł) ,

wyprawka do przedszkola , ubezpieczenie i komitet – 47,50 zł (570 zł rocznie), lekarstwa i wizyty lekarskie oraz dentystyczne – 75 zł (910 zł rocznie), koszty dojazdu dziecka do przedszkola, na basen i do lekarza – 150 zł, telefon i Internet – 70 zł, telewizor – 50 zł, wyjazdy wakacyjne i feryjne – 150 zł (1800 zł rocznie). Dochodzą wydatki za media na dziecko, które w ocenie matki wynoszą około 150 zł., a od września dochodzą wydatki na lekcje języka angielskiego (160 zł) i dojazd na nie oraz lekcje tańca (50zł).

Pozwany nie złożył odpowiedzi na pozew w określonym terminie (pozew uznano, za skuteczne doręczonego dnia 26 września 2017r.). W dalszej części postępowania uznał żądanie do kwoty 400 złotych.

Sąd ustalił co następuje:

Małoletnia powódka H. L. (1) urodziła się (...), pochodzi z nieformalnego związku (...). Strony zamieszkiwały razem do stycznia 2016r. Pozwany początkowo przekazywał na utrzymanie córki kwotę 400 zł, od stycznia 2017r do dnia pierwszej rozprawy w niniejszej sprawie nie łożył na utrzymanie córki, próbując w ten sposób wymóc na matce kontakty z córką. Cały ciężar utrzymania dziecka spoczywał wówczas na matce, w czym pomagali jej rodzice.

Dowód: odpis skróconego aktu urodzenia małoletniej powódki -k. 5, przesłuchanie matki małoletniej powódki i pozwanego – nagranie jak na k. 277-279.

Małoletnia powódka uczęszcza do przedszkola w K., którego koszt wynosi około 100 zł (dziecko ma tam zapewnione posiłki). Nie choruje przewlekłe, była konsultowana w kierunku alergii, bierze leki uodparniające. Dochodzą wydatki związane z zajęciami z języka angielskiego w Centrum (...) w O. w kwocie 160 zł. miesięcznie (10 rat, przy czym pierwsza rata wynosiła 200 zł) i Akademii (...) w O. – 900 zł płatne w 9 ratach po 100 zł, zajęcia taneczne – 30 zł. Pozwany nie kwestionował decyzji o udziale małoletniej w tych zajęciach.

Dodatkowe zajęcia na jakie uczęszcza małoletnia powódka generują wydatki nie tylko z tytułu opłat za zajęcia, ale i na dojazdy.

Matka ograniczyła wydatki na zabawki dla dziecka, które wcześniej wynosić miały około 300 zł. miesięcznie (40 zł gazety z zabawką i zabawki kupowane przez matkę 100 zł, zabawki kupowane przez ojca ok. 150 zł). Dochodzą wydatki na rozrywki takie jak np. McDonald's, kino, basen. matka podała, że jest to kwota około 120 zł miesięcznie. Na wyżywienie matki podała, że przeznacza 350 zł (co pozwany kwestionował), 80 zł na środki do higieny ciała oraz około średnio 155 zł na wizyty lekarskie, zakup pościeli, wyprawki.

Matka powódki ponosi oczywiście koszty własnego utrzymania, utrzymania samochodu (V. (...) rocznik 1999), którym dojeżdża do pracy i dowozi córkę na zajęcia dodatkowe. Spłaca raty kredytu na zakup szafy w ratach po 81 zł oraz zakup sofy w ratach po 110 zł. Poniosła koszty malowania (zakupu farb, bo pokój dziecka sama malowała) oraz zakupu wyposażenia do pokoju dziecka

Dowód: potwierdzenia przelewów z A. Bank, faktury i dowody wpłat, formularz zapisu, recepty i wyniki badań - k. 8 -47, 75-119, 122-123, 139-143, 145-146, 211-261, zaświadczenie z przedszkola o wpłatach – k. 144, umowy o kredyt z dnia 11.02.2018r. oraz z dnia 10.12.2017r. -k. 267 i 270 , faktura za zajęcia taneczne -k. 272, przesłuchanie matki małoletniej powódki i pozwanego – nagranie jak na k. 277-278.

Małoletnia powódka i jej matka mieszkają w domu jednorodzinnym położonym w miejscowości M. z dziadkami macierzystymi powódki. Matka powódki i jej rodzice prowadzą wspólne gospodarstwo domowe i wspólną kuchnię, co wpływa na zmniejszenie wydatków na jedzenie. Koszty związane z utrzymaniem domu ponoszą głównie dziadkowie macierzyści powódki J. i K. małż. F.. K. F. otrzymuje emeryturę w kwocie 1400 zł, a jej mąż w wysokości około 2000 zł.

Dowód: faktura z gaz i wodę, pokwitowanie wpłaty za wodę , faktura za wywóz nieczystości, faktura za zakup węgla - wystawione na J. i K. małż. F. - k. 48-50, 268, zeznania świadka K. F. – nagranie jak na k. 150, zeznania świadka K. K. – nagranie jak na k. 276.

J. F. pracuje w Urzędzie Gminy w B. na stanowisku inspektor z wynagrodzeniem średnio około 2400 zł netto miesięcznie. Nie uzyskuje świadczeń rodzinnych na córkę, ani innych dochodów.

Dowód: zaświadczenia o zatrudnieniu i zarobkach J. F. -k. 7 i 205, przesłuchanie matki małoletniej powódki – nagranie jak na k. 277-278.

Matka na co dzień opiekuje się dzieckiem, dba o jego rozwój fizyczny i psychiczny. W wychowaniu i utrzymaniu pomagają jej rodzice, odbierają dziecko z przedszkola.

Koszty utrzymania małoletniej powódki matka oceniła na kwotę 1800 zł. W ocenie Sądu koszty te są zawyżone, a wykazane w toku postępowania miesięczne koszty utrzymania dziecka w wieku małoletniej H. L. (1) oraz doświadczenie życiowe wskazują na to, że koszty te wynosić powinny średnio około 1200 zł.

J. F. i S. L. w sprawie I. N. 411/17 zawarli ugodę regulującą kontakty pozwanego z córką. Pozwany często widuje się z córką, zabiera ją do siebie, stara się z nią atrakcyjnie spędzać czas, przygotowuje też posiłki dla córki, gdy ta jest u niego. Zakupuje dla córki zabawki, słodycze, książeczki, rzadziej ubrania.

Dowód: odpis ugody ze sprawy I. N. 411/17 -k. 201-202, przesłuchanie pozwanego – nagranie jak na k. 278v-279.

Pozwany ponosi wydatki podczas kontaktów z córką, wcześniej pokrywał koszty dojazdów matki z dzieckiem na umówione spotkania, czy wspólne wyjścia np. na basen czy na pizzę. Teraz dojeżdża do córki i zabiera ją do siebie korzystając z pomocy znajomych. Pozwany nie posiada prawa jazdy.

Dowód: wydruki zdjęć -k. 171-173, przesłuchanie pozwanego – nagranie jak na k. 278v-279.

S. L. zarejestrowany jest w Powiatowym Urzędzie Pracy w G. od 1999r., dwukrotnie tracił status osoby bezrobotnej z powodu niestawiennictwa w wyznaczonym terminie, jeden raz na własny wniosek. Nie przysługuje mu prawo do zasiłku. W związku z niedostarczeniem wymaganych dokumentów wnioski pozwanego o przyznanie środków z Funduszu Pracy lub Europejskiego Funduszu Społecznego na podjęcie własnej działalności gospodarczej nie podlega dalszej realizacji.

Dowód: decyzje z PUP w G. z dnia 21.07.2017r. i 19.09.2016r. -k. 137-138, pismo z PUP w G. z dnia 31.10.2017r. - k. 180 oraz z dnia 21.03.2018r. -k. 281.

Pozwany posiada zdecydowanie większe niż matka możliwości zarobkowe. Pracuje w branży budowlanej, gdzie można uzyskać wyższe dochody niż deklarowane przez pozwanego. Wcześniej wyjeżdżał do pracy za granicę, zajmował się też zakładaniem akwariów, co i obecnie mogłoby zwiększyć jego możliwości zarobkowe. Planuje otwarcie firmy zajmującej się usługami remontowo – budowlanymi, jednakże jak do tej pory nie wykazał, by poczynił w tym kierunku jakiegokolwiek konstruktywnych działań.

Dowód: potwierdzenia przelewów z mBank -k. 52-63, zeznania świadka J. P. – nagranie jak na k. 275 v, zeznania świadka K. K. – nagranie jak na k. 276, przesłuchanie pozwanego – nagranie jak na k. 278v-279.

Pozwany nie przedłożył dokumentów na okoliczność wysokości dochodów i ponoszonych wydatków, nie wykazał, by podejmował dostateczne starania o uzyskanie dofinansowania na otwarcie własnej działalności gospodarczej. Przedstawił jedynie zaświadczenia o rejestracji w Powiatowym Urzędzie Pracy w G.. Pozwany podał, że jego dochody wynoszą około 2000-2500 zł., tymczasem powszechnie wiadomym jest, że osoby wykonujące usługi remontowo – budowlane mogą osiągać znacznie wyższe dochody. Są to osoby poszukiwane na rynku pracy.

W ocenie pozwanego miesięcznie koszty utrzymania powódki wynoszą około 1200 zł. miesięcznie.

Dowód: przesłuchanie pozwanego – nagranie jak na k. 278v-279.

Sąd ustalił stan faktyczny w oparciu o powołane wyżej dowody. Dowody z dokumentów nie były kwestionowane przez strony. Zeznania świadków Sąd uznał za wiarygodne.

Sąd uznał za wiarygodne twierdzenia matki powódki, że obecnie jest zmuszona partycypować w znacznie większym zakresie w kosztach utrzymania domu i rodzice nie pomagają jej finansowo, o czym świadczyć ma pisemne oświadczenie K. F. -k. 206, stojące w sprzeczności z zeznaniami tego świadka i załączonymi do akt rachunkami. Również nie w pełni Sąd podzielił jej twierdzenia co do kosztów utrzymania powódki, uznając je za zawyżone.

Sąd nie dał wiary twierdzeniom pozwanego co do jego możliwości zarobkowych, w ocenie Sadu są one zdecydowanie wyższe.

Sąd zważył , co następuje :

Merytoryczną podstawą powództwa alimentacyjnego jest art. 133 § 1 kodeksu rodzinnego i opiekuńczego, który stanowi, że rodzice są obowiązani do świadczeń alimentacyjnych względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie chyba, że dochody z majątku dziecka wystarczają na pokrycie kosztów jego utrzymania i wychowania.

Zakres świadczeń alimentacyjnych zależy od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz od zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego (art. 135 §1 kodeksu rodzinnego i opiekuńczego). Art. 135 § 2 kodeksu rodzinnego i opiekuńczego wskazuje, że wykonywanie obowiązku alimentacyjnego względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie może polegać także na osobistych staraniach o utrzymanie i wychowanie.

W ocenie Sądu postępowanie dowodowe wykazało, że średnie miesięczne koszty utrzymania małoletniej powódki wynoszą nie 1800 zł , jak wskazywała jej matka, ale około 1200 zł, przy uwzględnieniu wieku dziecka oraz jego potrzeb. Uwzględniając miesięczne koszty utrzymania dziecka oraz możliwości zarobkowe pozwanego, a także zakres w jakim matka dziecka może partycypować w kosztach jego utrzymania Sąd uznał żądanie pozwu za zasadne, ale nie w pełnym zakresie. Powództwo ponad kwotę 700 zł podlega oddaleniu.

Pozwany przyznał, że w jego ocenie koszty utrzymania powódki wynoszą około 1200 zł. miesięcznie, zatem powinien być przygotowany na to, by partycypować w kosztach utrzymania dziecka adekwatnie do jego możliwości zarobkowych.

Koszty utrzymania i wychowania małoletniej przedstawione przez matkę są w zdecydowanej części uzasadnione. Ale nie wszystkie znajdują potwierdzenie w zgromadzonym materiale dowodowym. Matka swój obowiązek alimentacyjny w dużej części realizuje przez osobiste starania o utrzymanie i wychowanie dziecka. Zatem to na pozwanym ciążyć powinien w większym zakresie obowiązek alimentowania dziecka. Pozwany nie ma innych osób na utrzymaniu, jest dyspozycyjny w pracy, wykonuje zawód poszukiwany na rynku pracy, posiada też inne możliwości zarobkowe.

Przy ocenie wydatków na rzecz małoletniej, należy mieć na względzie wiek dziecka i jego potrzeby oraz realia życiowe i finansowe obojga rodziców.

Małoletnia powódka mieszka z matką i dziadkami macierzystymi, którzy w dużej części partycypują w kosztach utrzymania domu, w miarę możliwości pomagają córce i wnuczce. Sąd nie dał wiary twierdzeniom matki powódki, że jej rodzice w toku postępowania odmówili dalszej pomocy finansowej i że zmuszona jest partycypować w większym niż dotychczas zakresie w kosztach utrzymania domu.

Jakkolwiek deklaracje pozwanego co do jego realnych możliwości zarobkowych Sąd uznał za wątpliwe i zaniżone, nie mógł jednak pominąć faktu, iż ponosi on samodzielnie koszty utrzymania mieszkania oraz koszty dojazdów do córki. Sąd uwzględnił również, że pozwany poza alimentami partycypuje w kosztach utrzymania córki, zakupuje jej ubrania (choć sporadycznie), słodycze, zabiera do kina, McDonald's czy na basen, karmi gdy jest pod jego opieką. Nadto utrzymuje regularne kontakty z córką.

Sąd nie dopatrył się szczególnych potrzeb i okoliczności, które uzasadniałyby określenie wysokości świadczenia alimentacyjnego na małoletnią powódkę na kwotę wyższą niż 700 zł miesięcznie, dlatego powództwo oddalił ponad tą kwotę.

Sąd uznał, że pozwany jest w stanie łożyć na małoletnią H. L. (2) alimenty w wysokości 700 zł, przy racjonalnym wykorzystaniu jego możliwości zarobkowych. Pozwany pracuje „na czarno”, nie odprowadza składek na ubezpieczenie i podatek, zatem jego dochody są wyższe niż pracownika zatrudnionego na umowę. Czy pozwany podejmie własną działalność gospodarczą, to czas pokaże. Na razie jego wniosek o przyznanie środków z Urzędu Pracy nie podlega rozpatrzeniu, bowiem pozwany nie dostarczył wymaganych dokumentów. Najwyższy zatem czas, by pozwany zaczął twardo stąpać po ziemi i zadbał o własne interesy, tak by mógł wywiązywać się należycie z ciążącego na nim obowiązku alimentacyjnego.

Sąd zasądził alimenty poczynając od daty złożenia pozwu, z ustawowymi odsetkami w razie opóźnienia w płatności którejkolwiek z rat.

Zgodnie z art. 333 § 1 pkt 1 kpc wyrokowi z urzędu nadano rygor natychmiastowej wykonalności w pkt. I.

O kosztach sądowych Sąd orzekł w oparciu przepisy art. 13 ust. 1, art. 77 ust. 1 pkt 3 i art. 113 ust.1 obciążając nimi pozwanego stosunkowo do uwzględnionego roszczenia.

Mając na uwadze wynik postępowania o kosztach procesu w pkt V wyroku Sąd orzekł w oparciu o § 2 pkt. 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie, przyznając pełnomocnikowi powódki od pozwanego 70% stawiki przewidzianej w powołanym przepisie, bowiem powództwo zostało uwzględnione w 70 %.

SSR Agnieszka Proć